

Uzaylı Doktorum

– kamil-erbil · 02 Şubat 2025

Ticaretle uğraşıyordum. İşim iyiydi. Evliydim, biri kız ikisi erkek üç çocuğum vardı. Bir gün komşumuz olan emekli bir doktorun tavsiyesi ile başvurduğum hastanede kanser olduğumu öğrendim. Doktor komşumuz hastalığımı anlamış ama bana söylemeye çekinmiş. Uzunca tedavi dönemim başladı. Kemoterapiler birbirini izledi. İşlerimi çocuklarıma devredip sakin bir yaşam için her şeyden elimi çektim. Eşimde tedavi süresi içinde benim gibi çok yıpranmıştı. Bir sabah uyanamadı. Kalp krizi sonucu maalesef eşimi kaybettim. Bu olaydan sonra moralim iyice bozulmuştu. Çocuklarımla konuşup dinlenmek istediğimi, buralardan bir müddet ayrılacağımı söylediğimde karşı çıktılar. Ama dinlemedim. Nereye gideceğimi söylemeyip, canımın istediği yerde tatil yapacağımı söyledim.

Arkadaşıma da benim yerimi kimseye söylememesini söyleyip onun dağdaki yazlık evine yerleştim. Telefonumu da kapadım. Mevsim sonbahar olmasına rağmen hava gayet iyiydi. Dağ havası iyi gelmişti. Sabah erkenden kalkıyordum. Kahvaltıdan sonra etrafı dolaşıyordum. İlerideki dereden balık tutmak en büyük zevkimdi. Sanki yeniden dünyaya gelmiş gibiydim. Geceleri de havanın elverdiğince bahçedeki hamakta dinlenip gökyüzünü seyrediyordum.

Yine böyle sakin bir gecede hamakta derin düşüncelere dalmışken sadece benim olduğum yeri aydınlatan mavi bir ışığın olduğunu hatırlıyorum, o kadar... Gözlerimi açtığımda yanımda komşumuz olan doktor vardı. "Neredeyim?" dedim. "Korkma !. Korkacak bir şey yok . Sakin ol!" dedi. Yattığım yerden doğruldum. Etrafa göz gezdirmeye başladım. Koca bir salonda sedye gibi bir yerde yatıyordum. Hafif mavimsi yeşilimsi renk karışımı ışık demeti salonu aydınlatıyordu. Komşumuz olan doktor da bana bakıyordu. "Hocam, neler olduğunu bir anlatırsen!" "Komşum, hani sana bir hastaneye git demiştin ya. Hah işte, ben senin hastalığını anlamıştım" "Peki neden söylemedin de hastaneye gönderdin?" "Söyleseydim o an bana inanır mıydın?" "Belki !" "Bırak bunları da beni dinle komşu: burası bir uzay gemisi ama senin tahmin ettiğin gemilerden çok ama çok büyük" Şaşkınlıkla dinliyordum. "Hastalığının dünyada hiç bir yerde tedavisi yok. Bende senin burada tedavi edilmeni uygun gördüm." "Burası bir uzay gemisi ve sen beni uzayda tedavi edeceksin?" "Evet ama ben yapmayacağım. Ekip işi bu" "Ekip?" "Evet ekip. Ama sen operasyon yapanları görmeyeceksin." "Eeeeeee!... Komşu şu işi etraflıca bir anlatsan. Sen kimsin? Anlaşıyor ki sen bizim tanıdığımız komşu doktor değilsin." "Evet çok uzun bir hikaye bu. Ama şu anda önemli olan senin hayatın. Hele senin şu operasyonunu bir yapalım konuşacak çok zamanımız olacak" "Nasıl?" "Aslında az sonra operasyon başlayacak. Sen yavaş yavaş uykuya dalacaksın ve inan bana sağlıklı biri olarak uyanacaksın" "Yanlış anlamadımsa şu anda uzaydayım" "Evet!" "Acaba dünyamıza uzaydan bakabilir miyim?" "Dünyayı görebilmen mümkün değil. Çünkü biz şu anda güneş sistemimizin tamamen dışındayız" "Hadi canım!" "Evet öyle. Sen şimdi bunları bırak oturduğun sedyeye uzanır mısın ?. Artık bayılacaksınız" Kendimden geçmişim ondan sonrasını hatırlamıyorum.

Ne kadar zaman sonra kendime geldiğimi bilmiyorum ama uyandığında sanki büyük bir cam fanusun içindeydim. Yanımda yine komşum olan doktor vardı. "Geçmiş olsun. Operasyon biraz uzun sürdü ama iyi geçti." Göz kapaklarımda üzerinde sanki tonlarca yük vardı. Vücudum o kadar hafıflemiş tiki en küçük

bir ağrım yoktu. "Şimdi tekrar uyuman gerekiyor. Merak etme ters bir şey yok. Sadece vücudunun daha rahat dinlenmesi ve kendini toparlaması için bu zorunlu" Tekrar gözlerimi açtığımda ilk odamdan daha küçük bir oda da bir yataktaydım. "Artık temelli geçmiş olsun,her şey yolunda." "Neler olduğunu bende bir anlasam?" "Anlatacağım,anlatacağım da biraz dinlen ondan sonra." "Benimle uğraşan doktorları yada onlar kimlerse onları görebilecek miyim?" "Bak işte bu imkansız. Ne söylemek istersen sen söyle,onlar zaten bizi izliyor ve duyuyorlar." "Beni anlayabiliyorlarmı?" "Hayır. Yanlarında ki dünyalı çevirmenlik yapıyor." "Kim o?" Güldü " Merak etme yabancı değil." "Eşinmi?" Sadece tebessüm etti. Elindeki biri başparmak diğeride normal büyüklükte iki tableti göstererek " Bunları yutman lazım. Büyük olan beslenme için yani yemeğin ,öteki de ilacın. Hadi iç bakalım" "Artık konuşmanın zamanı gelmedimi?" "Evet sana olanı biteni anlatacağım. Önce sana sevindirici bir haber vereyim, hastalığından tümüyle kurtuldun. Sağlıklısin artık. Ama beni hiç soru sormadan sonuna kadar dinlemelisin." "Tamam!" Anlatmaya başladı: "Bildiğin gibi seni dünyada tedavisi olmayan hastalığından dolayı benim önyak olmam nedeniyle buraya tedavi edilmen için getirdik. Buradakileri ikna etmek kolay olmadı. Hastalığın vücudunu sarmıştı. Ana gemiye geldiğinde ayılmadan önce ilk olarak kan örneğini ve kemik iliğin almak oldu. Kanını almamız kan gurubunu tespit etmek içindi. Kemik iliğini almamızın nedeni ise uygun kanı üretmek ve çok hasar gören organın yenisini,uygununu yapmak içindi. Uygun organ yapımı için hayalarından alınan meniden de faydalanılabildik. Teknolojimiz her türlü kanı kolaylıkla yapmamıza olanak sağlıyor. Dünyada uygulanan 3 boyutlu organ üretme sistemi bizim için geçmişte kaldı. Çünkü üretilen organın gerçek organ gibi kasiyla,siniriyle her türlü fonksiyonunu yerine getirmesi gerekiyor. Yapılan inceleme ve tetkikler sonucu senin karaciğerin ve akciğerin çok hasar görmüş olduğundan yenilenmesi gerekiyordu. Diğer organlarının ise hasar görmelerine rağmen normal hale getirilebileceğini tespit ettik. Operasyon odasında seni yaşam makinalarına bağladık. Kanını tamamen boşalttık. Sonra boş olan damarlarına çok özel bolca sıvı pompaladık. Amacımız bu sıvıyla tüm vücudunu ve organlarını o hastalıkla oluşan tümörlerden temizlemektir. Bu işlemi birkaç defa yaptık. Daha sonra vücudunu makinalarla birkaç defa daha tarayarak tamamen temizlendiğinden emin olduktan sonra operasyona başlamadan çıkardığımız Karaciğer ve akciğerini kemik iliğinde yaptığımız yenileri ile değiştirdik. Dünyada ameliyatlarda kullanılan ameliyat ipliğini burada kullanmıyoruz . Biz, ameliyat yerlerini sizin metalleri kaynatmak ve birleştirmek için kullandığınız oksijen veya elektrik kaynağına benzer özel makinalarımızla kaynatıyoruz. Sonuç, artık yeniden doğmuş gibisin. Geçmiş olsun... Şimdi gelelim içinde bulunduğumuz uzay gemisine: İçinde bulunduğumuz uzay gemisi hayal edemeyeceğin kadar büyük. Bu gemi sizin bildiğiniz orta büyüklükte bir şehri;hastanesi,okulu,havaalanı gibi bir çok tesisi ile içinde barındırıyor. Burada sadece ihtiyaca cevap verecek kadar eleman yetiştiriliyor. Robotlarımızda çoğu işimizi yaparlar.Bu uzay gemisi içinde barınan tüm insanların her türlü ihtiyaçları karşılanıyor. Tarım bile yapılıyor. Burada yaşayanların yüzlerce göbek öncesinden beri burada yaşamaktalar. Zaman zaman ihtiyaç duyulduğunda ya bizden birileri gezegenimizde gider,ya da gezegenimizden ziyarete ana gemiye gelirler. Senin anlayacağın buradakilerin hepsi burada doğup burada yaşıyorlar. Ana gemimiz güneş sisteminin hemen dışında Samanyolu galaksisinin içinde. Dünyadan görülme riskine karşı bir yıldızın arkasında duruyor. Bu gemi ye bağlı olarak yüzlerce,tahmininin çok üstünde hızlı hareket edebilen küçük uzay gemileri bulunmakta. Bunlar zaman zaman uzayda keşfe çıkarlar. Bazıları

ise ana gemiyi korurlar. Kime karşı korurlar sorusu akla geliyor. Bilindiği gibi uzayda başıboş dolaşan bir çok meteor var. Bunların ya yörüngesi değiştiriliyor yada uzaktan müdahale edilerek yok ediliyor. Ana gemimiz meteor saldırılarda dahil her türlü saldırıya karşı koruma tedbirleri üst düzeydedir.

Geminin etrafında koruma kalkanı vardır.

Akla gelen diğer bir soruda acaba uzayda yaşam olan gezegenler varmı ? Tabiki var. Bizden çok ileri medeniyetler olduğu gibi, çok ilkel yaşam şartlarında yaşayanlarda var. Diğer bir soruda, bunlarla irtibat kurup kurmadığımız. Tabi ki çoğuyla irtibatlıyız. Nasıl dünyadaki devletler bir birleri ile irtibatlıysa bizde uzaydaki yaşam bulunan bazı gezegenlerle irtibatlıyız. Şunu da belirtiyim ki, uzay aklın alamayacağı kadar büyük. Bunların hepsiyle irtibat kurmak mümkün değil. Senin aklındaki soru şu:ben kimim? Çok uzun yıllar önce Samanyolu galaksisindeki bir yıldızdan yola çıkan onlarca ana gemiden biri olan bu gemi uzayda hayat bulunan yıldızlara elemanlarını bırakarak oralarda yerel halkla kaynaşarak çoğalmalarını sağladılar. İşte çok yıllar öncesinden benim dedelerimde bunlardanmış. Kaynaşıp dünyanızda yaşantılarını sürdürmüşler,sürdürüyoruz. Dünya üstünde böyle yüz binlercesi var. Her geçen günde daha çoğalıyoruz. Zaman zaman bunlar küçük uzay gemileri ile alınarak bu ana gemiye getirilip eğitilerek tekrar geri gönderilir. Amaç dünyanıza zarar vermek değil. Fark ettirmeden size yardım etmek. Bir çok elemanımız şu anda dünyada çok önemli yerlerde bulunmaktadır. Hatta sizin çok önem verdiğiniz bilim insanlarının arasında azımsanmayacak kadar bizim elemanlarımız var.

Biz sizden çok üstün bir medeniyete sahibiz. Şunu şöyle bir örnekle açıklayayım: uzay gemilerimiz o kadar hızlıdır ki bunu sizin insanlarınızın anlaması mümkün değil. Bazen uzay gemilerinin görüldüğünü ve bunların olağan üstü bir hızla kayboldukları söylenir. Bunlar doğru. Ani ve çok hızlı hareket ederler. Gözleriniz bile takip edemez. Biz düşman değiliz. Amacımız zamanla sizi farkın da olmadan bizim medeniyet seviyemize getirmek. Bunun içinde çok yol aldık. Madem sen artık iyileştin ve dünyaya döneceksin ,dünyaya döndükten sonra sen bunları orada anlatırsam diye düşünebilirsin. Sen kendini topladıktan kısa zaman sonra seni aldığımız yere bırakacağız. Sen dünyana geri dönmeden önce beyninden,tatil yaptığın yerden alınıp geriye götürülünceye kadar zaman içinde olanlar silinecek. Sen bizimle geçirdiğin hiçbir şeyi hatırlamayacaksın.” Ne söyleyeceğimi ne yapacağımı bilemeden şaşkın şaşkın komşum olan doktorun yüzüne bakıyordum Sadece “Çok teşekkür ederim...” dediğimi hatırlıyorum.

“Hayrola komşum nereden böyle ?” Bizim emekli doktor komşumuzdu. Eşiyle birlikteydi. “Hocam hastaneden geliyorum. Kontrol için gitmiştim..” “Sonuç nasıl çıktı? “ “İnan bende şaşırdım. Hastalığımın hiç eser kalmamış dediler. Senin anlayacağın tamamen iyileşmişim” “Hadi gözün aydın komşum. Geçmişler olsun. Ne kadar güzel değilmi ?” “Valla komşum..Güzel,güzel de bu işin nasıl olduğunu hastanedeki tüm doktorlar gibi bende şaşıttım. Defalarca tetkik ettiler sonuç aynı çıktı. Yani tamamen iyileşmişim.”

Komşum doktorun yüzünde o kadar sıcak bir tebessüm belirdiki, “Komşum tekrar geçmiş olsun. Kendine iyi bak..” “Teşekkürler doktorum teşekkürler...”

Kamil ERBİL